

Mál nr. 202/2020**M og
V v/ ábyrgðartryggingar X****Ágreiningur um skaðabótaskyldu vegna slyss á sundstað.****Gögn.**

Málskot mótttekið 5. júní 2020.

Bréf V dags. 23. júní 2020.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að M hafi verið að ganga yfir brú í sundlaug þegar hann rennur í hálku og dettur. Um er að ræða brú sem gestir sundlaugarinnar ganga yfir til að komast á pottasvæði sundlaugarinnar. Í tjónstilkynningu M til V, dags. 11. júlí 2019, kemur fram að M hafi runnið í hálku í sundlaug þann 28. nóvember 2018 og marist aftan á lærum, baki og úlnið. Í málinu liggur fyrir slysskýrsla frá sundlaug, dags. 28. nóvember 2018, undirrituð af starfsmanni laugarinnar en einnig liggur fyrir yfirlýsing forstöðumanns sundlaugar þess efnis að skýrslan hafi ekki verið rituð sama dag og tilgreint er í skýrslunni. Þá er vísað í yfirlýsingu starfsmanns í turni, sem sá óhappið gerast, en sá starfsmaður hóf ekki störf fyrr en 1. desember 2018. Af gögnum málsins má því ráða að slysið hafi verið í lok nóvember eða byrjun desember 2018 en ekki liggur nákvæmlega fyrir hvenær slysið varð.

M telur að X beri skaðabótaábyrgð á slysi hans þar sem X hafi vanrækt að tryggja fullnægjandi hálkuvarnir á gönguleiðum sundlaugarinnar á slysdegi. M leggur fram yfirlýsingu vitnis, dags. 15. janúar 2020, af slysi M þar sem fram kemur að hann hafi séð M renna á brúnni. Segir vitnið í yfirlýsingunni að svona hálkumyndun geti gerst mjög snögglega við ákveðnar aðstæður og svo hafi verið í tilvikinu þegar M rann niður brúna. M vísar m.a. til 2. mgr. 8. gr. reglugerðar nr. 814/2010, um hollustuhætti á sund- og baðstöðum, þar sem segir að gönguleiðum við útilaugar skuli haldið frostfríum. Þá vísar M einnig til 11. gr. reglugerðarinnar um að sund- og baðstaðir skuli viðhafa laugargæslu, eftirlit o.fl. M telur að X hafi ekki gætt að framangreindu og því beri X skaðabótaábyrgð á líkamstjóni X.

V telur skaðabótaábyrgð ekki fyrir hendi og hafnar því sem röngu og ósönnuðu að aðstæður í sundlaug hafi verið óforsvaranlegar. Af gögnum málsins sé ljóst að M hafi ekki tilkynnt um tjónið fyrr en 1-2 vikum eftir tjónsdag og því verði sönnunarbyrði um aðstæður ekki lögð á X. Þannig liggja ekki fyrir nákvæmlega hvenær M datt og því er óljóst hvaða aðstæður voru á vettvangi þegar það gerðist. Það hafi því staðið M nær að tryggja sér sönnun um aðstæður á vettvangi þegar slysið varð. Það hafi M ekki gert og M hafi því ekki sýnt fram á að starfsmenn X hafi brotið gegn fyrirmælum í reglum eða reglugerðum eða á annan hátt vanrækt að gera ráðstafanir vegna aðstæðna. Því telur V að M beri halla af skorti á sönnun um þessu atriði. Þá vísar V til þess að telji nefndin að málsatvik séu með þeim hætti sem X lýsi þá sé um óhappatilvik að ræða sem ekki sé hægt að rekja til skaðabótaskyldrar háttsemi X. Þannig sé brúin útbúin snjóbræðslukerfi og því séu hálkuvarnir ávallt til staðar. Þá sé svæðið saltað þegar vart er við hálku, bæði í upphafi vaktar og yfir daginn. Loks séu varúðarmerkingar á laugarsvæði þar sem varað er við mögulegri hálku. Þá er vísað til úrskurðar nefndarinnar í máli nr. 156/2013, þar sem málsatvik voru með svipuðum hætti.

Álit.

Ágreiningur í málinu lýtur að því hvort M eigi rétt á skaðabótum fyrir líkamstjón úr ábyrgðartryggingu X hjá V þegar hann féll við göngu yfir brú yfir á pottasvæði í sundlaug í lok nóvember eða byrjun desember 2018. Nánar tiltekið hvort rekja megi fall hans til þess að starfsmenn X hafi sýnt saknæma háttasemi með því að gera ekki nauðsynlegar ráðstafanir vegna mögulegrar hálfu og hvort brotið hafi verið gegn fyrirmælum í reglugerð nr. 814/2010, um hollustuhætti á sund- og baðstöðum, um frostfrjár gönguleiðir við útilaugar.

Þegar gögn málsins eru metin verður ekki talið sannað nákvæmlega á hvaða degi M datt, þ.e. hvort það hafi verið 28. nóvember 2018 eins og M heldur fram, eða í byrjun desember 2018 eins og

yfirlýsing forstöðumanns sundlaugar ber með sér. Þá liggur fyrir að M tilkynnti ekki um slysið fyrir en einni til tveimur vikum eftir slysið. Í því ljósti verður sönnunarbyrði um atvik og aðstæður ekki lögð á X. Það stóð M nær að tryggja sér sönnun um aðstæður á vettvangi í greint sinn. Verður ekki, m.t.t. þeirra ganga sem hafa verið lögð fram fyrir nefndina, og almennra sönnunarreglna, talið sýnt fram á að starfsmenn X hafi brotið gegn fyrirmælum í lögum eða reglugerðum eða á annan hátt vanrækt að gera ráðstafanir vegna veðuraðstæðna. Ekki verður því lögð skaðabótaábyrgð á X vegna slyssins.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 1. september 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Jóhann Tómas Sigurðsson lögm.